

РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ:

Михаил Приховъ—адвокатъ
Д-ръ Д. Новачевъ—медикъ
Хр. П. Капитановъ—адвокатъ

КУРЪ

ТАНЧЕВЪ

Независимъ ежедневенъ информационенъ вестникъ

CURIERUL: ziar independent de Informațiuni

Principesa Elisabeta' № 9 și 11 Bazargic

Цена 3 лей

Годишенъ абонаментъ 600 лей

За чужбина 1000 лей

Кюстенджанскиятъ
ПРАЗНЕСТВА

Настояща, Кюстен-
джанскиятъ тържества по-
лучай 50 годишнината
на присъединението на
Северна Добруджа къмъ
Ромъния, приготвява-
ни съ такова усърдие
отъ страна на бившия
Министъръ Василе Сасу,—
бъха грандиозни.

Четете и разпро-
страивайте в-къ

„Бурьеръ“

Б-вспорно е че най-
ценното отъ всичките
приготвления б-ше из-
ложбата—приготвена съ
вкусъ и разбирателство.

Всичко характерно
добруджанско е предста-
вено тукъ, но-най инте-
ресни б-ха етнографиче-
ските стани които на-
пълно характеризираха
представната нация въ
нейния вънрешенъ кж-
шенъ битъ.

Б-ха представени:
турцитъ, липованитъ, нем-
цитъ, молдованитъ, аро-
мънитъ и българитъ.

Въ българската стая
имаше една булка, една
млада мома, една баба
съ хурка, предейки и
единъ дѣдо клекналъ
предъ огнището огънь
да стъкне. Чергитъ, мин-
деритъ, дивана, бакъри-
тъ, софрата и . . . чуш-
китъ не липсваха.

Въ изложбата, за ко-
ято ще пишемъ допъл-
нително, не б-ше изло-
жена развоя на добру-
джанската преса. Когато
става дума за представя-
нето на всестрания раз-
вой на живота въ До-
бруджа би трѣвало пре-
сата да не се забравя, а
и периодическите
издания. Впрочемъ, къмъ
добруджанската преса
трѣбваше да се обърне
по голѣмо внимание и
въ никой случай не е

добре начинътъ по-кой-
то тя б-ше пропусната
да б-же показана на
тържествата, като отъ по-
чегно мѣсто извършеше
своята мисия, а не бу-
тайки ни срѣлъ навали-
цата.

Не по-малко инте-
ресни б-ха исторически-
тъ символически шедства.
Епохитъ и режимитъ
презъ които е минала
Добруджа, започвайки ст-
дакитъ и завършвайки
съ ромънския войникъ,
който пречупва стария
пограниченъ стѣлъбъ,
сжщо и окръжитъ съ по-
характернитъ особености
б-ха грижливо предста-
вени. И третъ окръгъ:
Кюстенженски, Тулчанс-
ки и Силистренски мина-
ха, напразно очаквахме
да мине и нашия кели-
акренски окръгъ. Не
забвямъ по какви подбуди
и причини, но фактъ е
че въ тия историческо-
символически шедства
и картини, липсваше ка-
лиакренския окръгъ.

на отъ Букурещъ б-ха
придошли множество ин-
телектуали, предимно пи-
сатели и журналисти,
между които неизбѣж-
ния Н. Йорга, Емануилъ
Букуца, Мошеску и др.

Изобщо празненство-
то мина не много шумно,
но всичко приготвено и
говорено б-ше интерес-
но, и ще се опитаме
да го отбележимъ.

Стаята в-къ
Марсилия

Парижъ 30. Новата
интервенция на г-нъ
Тарлю въ конфликта
на работниците отъ ма-
рсииското пристанище
е увѣчалъ съ пълненъ
успѣхъ. Отъ понеделъ-
никъ всички стачници
започватъ на работа.

РОЗБИРАТЕЛСТВО РЕЛЪ И
ЗАКОНОСТЪ

У мнозина е заседнала идеята да се обра-
зува посрѣлъ нашето общество единъ комитетъ,
който да вземе инициативата и да заработи за
сближението между различнитъ народности.

Оглична идея.

Гарантията за доброто развитие на нашата
провинция е въ мирното разбирателство между
всичкитъ граждани, въ редътъ който трѣбва да
цери въ най-отдалеченото кжтче, въ закоността,
която трѣбва да се обърне въ культъ отъ всѣкого.

Закоността е най-силната гаранция.

Нека изчезне мисълта, вътѣлена у нѣкои,
че съ своеволия и издевателства може да се
достигне известенъ положителенъ резултатъ.

Нека погледнемъ историята и ще се убедимъ,
че никогда съ аргументитъ на насието и бру-
талността не сж се печелели симпатии.

Затова заявяваме, че напълно възприемаме
идеята за образуването на единъ общъ граж-
дански комитетъ, който да се стреми да всѣ
хармония и разбирателство между гражданитъ отъ
нашата провинция.

Ромъно-германскитъ преговори

Берлинъ 30.
Преговоритъ ме-
жду Ромъния и
Германия отъ по-
следно време сж
влезли въ една
решителна фаза.
Въ вчерашното
заседание деле-
гатитъ и на две-
тъ страни сж до-

стигнали до е-
динъ благоприя-
тенъ резултатъ.
Подробноститъ
ще се узнаятъ
идущата седми-
ца.

Въпроситъ за едно
економическо съюзяване
и отпушането на единъ
кредитъ въ стока, не
били разисквани.

Празненствата въ Кюс-
тенджа.

Градътъ.

Още отъ далечъ, пре-
ди да влеземъ въ Кюстен-
джа, личи, че цѣлитъ градъ
тържествува. Величественни
арки обикчени съ много
цветя и трикольори; о щ е
отъ далечъ приковаватъ
вниманието на посетителя.
Улицитъ чисти. Витринитъ
на магазинитъ (малки и
голѣми) разкошно сж укра-
сени съ ромънски знамена
и портрети на ромънскитъ
царе отъ преди и сега.

По прозорцитъ г- бл-
конитъ на кжшата сж из-
ложени скжли килими и
други домашни платове,
който придаватъ още по-

голѣма празничностъ на
празнувания градъ, цѣлъ
потъналъ въ национални
знамена. Народъ многоброй-
на пѣстроцветна навалица
предимно отъ четиритъхъ
крайща на Добруджа тѣл-
пятъ се по тѣснитъ троту-
ари въ очакване да дефили-
ратъ церимониалнитъ коле-
сници, ученички и ученици
и войската. Всички погледи
сж обърнати по направле-
ние откъдето се ачакватъ
да идватъ парадиращитъ.
Войницитъ и жандармитъ
едва устояватъ на напѣна
на народа, който отъ часъ
на часъ все повече расте и

Дневни каброски

Бай Ганю Добруджански на
празненствата въ Кюстен-
джа.

На импозантнитъ тър-
жества въ честъ на при-
свединението на Добруджа
къмъ Ромъния по случай
50 годишнината се отзова
и бай Ганю Добруджански,
още повече, че синъ му б-
ше селски кметъ и нароч-
но поканенъ. Ала нашъ
Ганю още съ пристигане-
то си, кой знае какъ, да-
ли се зазаяпа нѣкъде, или
се забрави изгуби бабичка-
та си и трѣгна да я търси.
Но, къде? Народъ—гъмжи-
ло. Нито единъ познайъ.
Провъръ се презъ тѣлната,
мина на другата страна,
прекоси улицата наново, а
тамъ кждето не можеше
да мине, заобикаляше презъ
втора улица. Но всичко б-
напразно. Глава го заболя,
краката му едвамъ се дви-
жеха; той кайна отъ умо-
ра. Съ голѣма мъжа той
се промъкна на площада
до паметника на Овидий
и тамъ остана. Ни н а
предъ, ни назадъ. А тамъ
кждето се надѣваше да я
намеръ, войницитъ нико-
го не дойушаха, още по-
вече тия, които нѣмаха
шротуаренъ билетъ.

Въртя се горкиятъ
Ганю, сука се и ще не ще
седна на тротуара. Започ-
наха церимониитъ. Гле-
даше Ганю и се чудеше.
Мина колесницата на ду-
росторекия окръгъ, украсе-
на съ плодovitъ ами и
хубави гроздоберки; а до
тѣхъ и мжже съ пѣлни
чаша вино въ ръже.

— На здраве Ганю,
викна Добруджански и

Следва на 2 страница

наблѣга крачка напредъ да
стъпи.

Триумфалнитъ колесници.

Точно въ 11 ч. започ-
наха да дефилиратъ триум-
фалнитъ колесници изобра-
жаващи всички стадии на
развитие, и исторически, про-
мишленостъ и култура, отъ
времето на императора Тра-
яна, до днесъ.

Следъ колесницата на
Траяна, разкошно украсена
съ всички доспѣхи на рим-
скитъ императори послед-
вана отъ група римски вой-
ницъ, последва колесницата
на Децебалъ — вождътъ
на дакитъ сжщо съ войни-
ци даки облечени въ риз-
ници и въоръжени съ лж-
кове и щитове. Следъ тѣхъ
се изредиха колесницитъ на
всички ромънски князе и
Следва на 2 страница

поотмести е и калпака. Той се зарадва, доживи се, стана на крака и чакаше да мине окръгъ Калиакра. Но найпозна. Нито Калиакра мина, нито бабичката си намъри.

— Гавърно—помисли си Ганю — нашия окръгъ трябва да се е изгубилъ въ навалищата, като моята бабичка... И тръгна да ги търси.....

Едва вечерта, до казинето той намъри ба-

бичката. Тя плачеше.

— Е-ехъ! Бабо, бабо...

— Е-ехъ! Ганю, Ганю... Всичката имъ радостъ за срещата се изрази само съ толкова.

— Ами нашата Калиакра не ерещна, не видя ли бабе?

— Не! Отговори намусено жена му. Азъ баремъ тука се изгубихъ, а Калиакра забравиха я..... още отъ село да замаятъ...

П. К-ски

БЪМЪ АБОНАТИТЪ НИ.

Изпълнете и вие своя малък дългъ.

Привудени сме съ настоящата статия да отпразнимъ първия и последенъ горещъ апелъ къмъ нашитъ абонати.

Ние знаемъ, че това е излишно, намъ ни сж известни симпатитъ, който не ние-които списваме в-ка като личности спечелихме, а мощния полетъ на младежкия ни идеализъмъ който и най-непросветения жителъ на тоя край съзираше въ всъки редъ, въ всъка дума, спечели го чистотата на дѣлата ни, спечели го искренната ни любовъ къмъ народа и страната и откровеността ни-вга непомрачавана отъ долно преби лични смѣтчини.

При все тови обаче нашъ дългъ е да откриеме предъ любимитъ ни четци, най-вече предъ нашитъ абонати една истина: ние не сме къмъ никоя партия, къмъ никаква обществена организация, ние нѣмаме никакви вътрешни и външни фондове; ние се

подържаме и крелихмемъ единствено на с бственитъ ни сили, извиращи непосредствено отъ широката популярностъ, която само въ нѣколко години придоби тоя скромнъ служителъ на обществения интереси.

И ето две години отъ какъ излиза в-ка, две години аспрашаме най-редовно в-ка на абонатитъ си, а мнозина отъ тѣхъ не сж си изпълнили тѣхъ своя дългъ спрямо единствения свой защитникъ — в-къ „Куриеръ“.

Ние и за моментъ не се съмняваме въ добритъ намѣрения и на тия ни абонати. Ето защо, отправяме горещъ апелъ къмъ тѣхъ за да направятъ и тѣ тая малка жертва при сегашнитъ економически условия — жертва е то! — и изпълнятъ и тѣ своя малък дългъ, изплащайки си абонамента.

Ние сме твърдо уверени, че всъка благородна съвестъ съ готовностъ ще се отзове на тоя ни апелъ.

Р. Ж. Торлевъ

Две годишнини въ България

Английския в. Дейли Телеграфъ пише подъ горния надсловъ между другото и следното:

Българскиятъ народъ този месецъ отпразднува десетата годишнина отъ възшествието на престола на царъ Борисъ и двайсетата годишнина отъ обявяването на независимостта на България. Съгласно съ изричното желание на царя, празненството бѣ въ скромни размѣри. При все това, то даде случай за проявява на безграничната обичъ, която на рода питае къмъ царя си. Повиканъ да вземе престола при абдикацията на баща си, следъ провалата на българския фронтъ въ Македония презъ септември 1918 година, царъ Борисъ, роденъ въ България и възпитанъ тамъ отъ мѣстни учители, нарами най-тежки отговорности, които е ималъ да носи нѣкога нѣкой монархъ.

Десетгодишниятъ периодъ следъ европейската война несъмнено е най-бурниятъ периодъ въ съвременната история на България. Ка то последица на военната катастрофа, самата монархия бѣ въ опасностъ, защото завръщащата се отъ фронта войска бѣ до голѣма степенъ заравена съ републиканството. Първитъ удари на смдбата веднага следъ войната бѣха отбити успѣшно. Но нови изпитания

ОЗЯВА

Продавамъ въ центъра на града следни собствени имоти:

- 1) Една къща двуетажна съ 10 отдѣлен Str. Regina-Elisabeta No. 16.
- 2) Една къща солидна постройка съ 1 дѣление. Удобна за банка и жилище. На Prin. Elisabeta No. 4
- 3) Две зданията солидни, служещи за зити на стоки съ кантора и широкъ дворъ Сжщата улица № 4.
- 4) Една бирария (Пиперкови) съ 2 са кухня и други постройки на сжщата улица Elisabeta на жгълъ „Regele-Carol“ No. 2
- 5) Едно праздно мѣсто угодно за поска на дюкени съ къща, сжщата улица.

А. Момо
Базардж

Магазинъ „ПАРИЗИЯНТЪ“

ул. Причипеле Фердинандъ № 107 — Клонъ № 1
Съобщавамъ на почитаемота си клиентела отъ и окръга, че по случай настѣпающия ЕСЕНЕНЪ МЕНЪ СЕЗОНИ, снабдихъ както магазина, така и клонъ ИЗВЪНРЕДНО ГОЛѢМЪ АСОРТИМЕНТЪ ОТЪ МѢСТНИ И ФИНИ АНГЛИЙСКИ ПЛАТОВЕ Мажки и детски ГОТОВИ ДРЕХИ — всички въ костюми; Пардесюта, деми Балтони, черни Бал Раглани, Кожени палта, Тренчъ, Кортурни, Полуш Детски пардусета, плетени Джелетки, разни цѣли-сукни. Шапки, Каскети, Чорапи и голѣмъ изборъ Вратовръзки.

— Извънредно голѣмъ изборъ на Дамски Жакети като сукна, каша — каракюлъ, велюръ, кадифе, коп-лутро; Кожени дълги и къси Жакети и много фантазе жакети съ извънредно ЕЛЕГАНТНИ КОМ-ЯКИ, които ще задоволятъ и най-истѣнчения дамски Въ магазина ми за пръвъ пътъ ще бждатъ предст на почитаемота ми клиентела Единствениятъ Нер-Голоши и Шошони „Викингъ“ които по своята ел-ноетъ, качество и цѣна ще конкуриратъ вички Главенъ представителъ за Базарджикъ, Балчи-Каварна — Н. Касабовъ

Само за сезона ще продавамъ на съвършено малени цѣни

Съвършено отдѣлно отъ магазина си уредихъ ствено Шивашко Ателие, въ което се изработватъ ки видове Мажки горни дрехи по

— последната Парижка мода. —

Съ почитание: Н. КАСАБОВЪ

Д-ръ Георги Ст. Костовъ

Акушеръ специализиранъ въ Пари

Раждания, болѣсти по жената, кърмач

Извършва всички акушарски и г-кологически операции.

Str. Vasile Alexandri No 18
(Домъ Христо Минчевъ.)

ХОТЕЛЪ „МУСАЛА“

По случай закриването на сезона НАМ-ЦЕНИТЪ отъ 50 лв. нагоре.

Всѣка стая съ топла и студена вода, асансьоръ. Луксозна обстановка.

Прислуга точна и акуратна.

воеводи, владетели или министри предъ Добруджа, сжщо облечени въ носии на своето време.

Следъ тоя исторически кортежъ започна дефилирането на колесницитъ изобразяващи търговията, индустрията, земледелието, риболовството, занаятчийството и пр. пр. отъ 1878 до 1928 год.

Следъ тѣхъ последва дефилирането на кметоветъ отъ цѣла Добруджа, ученици и ученички отъ всички училища и войската.

Музеятъ

Въ помещението на градското казино привремено до построяването на „Културния Добруджански Палатъ“ бѣха изложени всички находки изключително отъ Добруджа, мѣстна домашна индустрия, стоанство, ржководие, занаятчийство и пр. пр.

Голѣмъ интересъ представляваха етническия от-

дѣлъ на домашнитъ добруджански наредби, на всички народности населяващи Добруджа.

Турскиятъ отдѣлъ бѣ най-богатъ уреденъ. Тукъ грижливо бѣха наредени и изложени всички старинни скъпи предмети на мохамеданския домъ отъ преди руско-турската война до днесъ.

Следъ него следватъ дома на ромънеца (моканинъ) най-старитъ ромънци отъ Добруджа, влашкиятъ домъ, домътъ на арменитъ (цинцаритъ) и домътъ на добруджанския българинъ. Ако турскиятъ отдѣлъ привличаше вниманието на посетителя съ своитъ скъпоценности и богато украсенитъ килими съ злато и сребро, българскиятъ отдѣлъ привличаше общото внимание съ битовия си характеръ. Фигуритъ и обстановката бѣха така сполучливо изобразени и наредени, щото явно отъличаха внима-

манието на посетителя, който неволно се спираше предъ това мъждеещо огнище...

Тукъ бѣха изложени всички добруджански култури, грижливо събрами отъ всички покрайнини на Добруджа и наредени по името съ особенъ естетически вкусъ.

Пристанището.

Цѣлото пристанище, военни и търговски параходи бѣха обкичени съ безбройни национални флакове. Съ надвечерието още военитъ параходи започнаха да даватъ топовни изстрели, а безбройнитъ ракети непрестанно освѣтяваха тъмното небе съ многоцвѣтни падащи звезди, който придаваха още по голѣма феерия на тържествуващия градъ — потъналъ цѣлъ въ милионни разноцвѣтни електрически лампи.

П. К-ски

ПОСЛЕДЕНЪ ЧАС

Арбитражни съдъ въ Виена.

Вестникъ „Нова Виенеръ Тагеблатъ“ съобщава, че презъ месеца Ноемврий н. г. въ Виена щѣлъ да се състои смѣсенъ ромъно-австрийски арбитраженъ съдъ, който ще разгледа една серия отъ важни дѣла между две държави.

Свикване конференцията на експертитѣ.

Берлинъ 30. Германското правителство е дало нареждане до пълномощнитѣ си министри отъ Парижъ, Римъ, Лондонъ и Брюкселъ да влѣзатъ въ контактъ съ респективнитѣ правителства предъ видъ конференцията на финансовитѣ експерти за окончателното разрешаване проблемата на репарациитѣ.

Германското правителство желае да се определи въ най-скоро време мѣстото, датата и програмата на събраниято.

Съвещанието въ министерството на финанситѣ

Г-дата Петреску Комненъ и Ивнъ Липедату, ромънски делегати за преговоритѣ отъ Берлинъ, вчеръ сж пристигнали въ столицата.

Отъ гаража направо сж заминали въ министерството на финанситѣ, където сж имали продължително съвещание подъ председателството на г. Винтила Братияну.

Участвували сж още г. Розенгалъ и Викторъ Бъдулеску, главенъ секретаръ при министерството на финанситѣ.

Преобразуването на полицията и жандармерията

За днесъ е билъ свиканъ въ министерството на вътрешнитѣ работи комисията натоварена съ измѣненіето на закона за организацията на полицията и жандармерията.

Комисията ще работи подъ председателството на г-нъ Татъреску.

Швейцария и ромънският заемъ

Бернъ 30. Съветътъ на народната Швейцарска банка е решилъ да участвува въ интернационалния кредитъ за стабилизиране въ полза на Народната Ромънска Банка.

Така, че швейцарската пияца ще има една ефективна роля въ гарантирането за стабилизирането на ромънската монета.

*

Парижъ 30. Стачката на моряцитѣ отъ марсилското пристанище, която трая една седмица, днесъ се уреди напълно.

Пътниците, които отъ една седмица очакваха да тръгнатъ параксидитѣ, днесъ заминаха.

Четете В-къ „КУРИЕРЪ“

следва отъ II стр.

чахаха народа. Нѣколко години по-късно избухна жестока гражданска война, която бѣ едно мъчително напрежение за демократическитѣ истини на българския народъ, върху които истинки преди балканската война бѣ изградена една значителна демократия.

Здравиятъ смисълъ на народа, ръководенъ отъ своя царъ, който служеше на страната си съ куражъ и себестрицания, най-после вътържествува надъ пречкитѣ и нещастията. Краятъ на първитѣ десетъ години отъ царуването на Царъ Борисъ, се отбелязва съ единъ напредѣкъ въ процеса на възраждането и въздвигането на България, като парламентарна демократия. Презъ последнитѣ години сж направени сжщо голѣми крачки по пътя къмъ стопанското и финансово въздвигане на страната. Търговскиятъ балансъ за 1927 година напирѣтъ е съ единъ излишѣкъ отъ приблизително 500 милиона лева въ полза на страната.

Естествено този излишѣкъ е незначителенъ да подкрепи всичкитѣ държавни (репарационни и други плащания) и частни задължения къмъ чуждитѣ кредитори. Държавнитѣ финанси сжщо сж въздвигани. Бюджетътъ за 1927/28 г. показва излишѣкъ отъ 65 милиона лева. Това е добъръ знакъ за текущата финансова година. Въ своето оправяне отъ послѣднитѣ на войната, България е много подпомогната отъ О. Н., под чието покровителство въ

1926 г. бѣ отпуснатъ единъ заемъ за настаняване на бѣжанцитѣ. Току що е решенъ и втори заемъ отъ 5 милиона лири.

Изгубенъ е портфьолъ

по пътя отъ дениклерското ханче-до с. Малко Чамурлий.

Умолява се този, който го е намѣрилъ да го донесе, или изпрати въ редакцията срещу добро възнаграждение.

ОБЯВА

Изгубихъ една кобила на 2 год. и половина въ мерата на с. Преселени.

Б Е Л Е З И:

Преднитѣ крака до киткитѣ бѣли.

Този който знае нещо за нея да съобщи на стопанина, срещу добро възнаграждение.

Бр. Ив. Русевъ.
с. Преселени.

Д-ръ Петъръ Георгиевъ -Явашевъ-

Завършилъ образованието си по обща медицина въ Австрия.

Уреди медицински кабинетъ на ул. Нягое-Басарабъ 47 въ дома на Ивнъ Илиевъ (срещу консилиерството) гдето прави химически анализи и изследване съ микроскопъ.

Консултации презъ целия денъ, недѣля до обедъ, а срѣда следъ обедъ, безплатенъ консултъ за беднитѣ.

Докторъ А. С. Салби

Бившъ лекаръ въ болницата „Lariboisiere“ въ Парижъ.

Бидейки известно време въ странство за изучаване на новитѣ методи, завърна се на ново в града ни и приема болни.

Специално по болести на очитѣ, носата, ушитѣ и гърлото.

Извършва операции по най-новитѣ методи. Провѣрва зрението, подбара очила и прави прокизиране на очи.

Медицинския кабинетъ се помещава въ дома на Алекси Момовъ ул. Принцеса Елисабета № 4.

Преглежда ежеднев-до 9—12 и 3—7, въ неделя отъ—9—12.

Известявамъ

на почитаемата сиклиентела че се завърнахъ и започвамъ отново да работя въ жболекарския си кабинетъ въ улица Режеле Каролъ № 96.

ХИРУРГЪ—ЖБОЛЕКАРКА Райна Кабакчиева

„Cooperativa Infratire“

Започна съчището въ Куюджукъ, където ще намѣриредърва за горене, колове за лозя и всичко друго. Мѣстото е равно.

Цѣни най-износни

Cooperativa Infratire
Bazargic

Жболекарски кабинетъ

М. Митрани

Имамъ честь да съобща на почитаемата клиентела, че примѣстихъ жболекарския си кабинетъ отъ ул. Режина Елисабета на ул. Нягое Басарабъ, жгълъ съ ул. „Кроникарулъ Уреке“ № 1 въ къщата на Г-нъ Шуга Бенароя до земледѣлския консилератъ.

Приемни часове всѣки денъ отъ 8-12 и следъ об. отъ 2—6. ч.

селската търговска академия. Отъ тая страна ако погледнешъ, както отива и ако се продължи ще замяза на Робертъ-Колежъ на кюпето му, а отъ предъ ако погледнешъ—сжщо на московската катедска школа...

Но... ако се продължи.

И Ганю самодоволно се усмихваше, отиваше при майстора и започваше да разправя за училищата отъ голѣмитѣ градове...

Ей въ това училище учеха седемтѣхъ му сина. (Ганю имаше скромно домоцание: 12 сина левитѣ, 9 дѣщери—първи хубавици, но за тѣхъ по после). Ала седмиятъ свършилъ, недовършилъ и училището се затвори...

Та сега Ганю наистина тъгуваше, но както казахъ, на никому нищо не казваше. Дали съжеляваше, че е пракосалъ на вѣтара толкова пари тогава, (съ които още два пѣти би забикилилъ Европа) или по това, че не замяза на никое училище отъ никой градъ по земното кълбо, казахъ, никой не знаеше.

Но все таки, предполага се едно:

той процеди презъ жоби, „кръвно се е обидилъ“. И имаше за какво.

Добруджански, когото познаваше цѣла Европа, днесъ въ Букурещъ не го познали, или се престрували, че не го познаватъ.

—Хичъ, да не знаятъ дали Добруджа е равнина, или планина—разправяше Ганю, то, на кажде ми е. Хайде, това или-доди. Къмъ Силистра имаме нѣщо като планина. Ами да ме питатъ дали Варна е въ Ромъния, или Каварна е въ България, то туй, или е на подигравка, или пъкъ хабериѣматъ хептенъ отъ нищо, а най-вече отъ география. Аче нащата равнина Добруджа, дано не опустѣе, дано, знае се и се слава въ цѣлия святъ! Хайде да речемъ, че още не се е прочула до тамъ съ своята търговия и земледѣлие. Ама мастиката? Каварненската мастика? Дори, до преди години и турскиятъ султанъ, богъ да го прости за добринитѣ каквито е вършилъ подъ небето, не е сѣдалъ на трапеза безъ Каварненска мастика. Но само той ли?

Не ще и съмнение, който ще да е на негово мѣсто, съ право би се сърдилъ, даже би е оне-

Читателите на „Куриеръ“

Г-нъ редакторе

Моля Ви поместете въ почитаемия вестникъ следующото:

— Бѣхъ взелъ кредитъ отъ Банка „Уни-ря“ съ седалище въ гр. Балчик 300.000 лей, срещу гажиране на реколтата ми.

Предадохъ срещу тоя мой дългъ храна на обща сума 190.000 лей, така че оставахъ да дължа още 110.000.

Но голѣма бѣше моята изненада, когато Г-нъ Директора на Банката, всепознатия по дѣлата си Стою Димитровъ съ измама взема отъ менъ всичкитѣ бордера и разписки съ които доказвахъ, че съмъ му предалъ храни за 190.000 лей и нѣщо повече, следъ нѣколко дни се видяхъ преследванъ съдебно за 255.000 лей.

Изнасяйки за тоя възмутителенъ начинъ на обирничество, моля дайте гласнотъ на дописката ми, за да може цѣлото добруджанско население да разбере за последенъ пътъ какъвъ измамникъ и изнудвачъ е тоя Стою Димитровъ.

Случая съмъ донесълъ на знанието на прокурора, а същевременно и по частенъ редъ ще си търся удовлетворението.

Съ почитъ:
М. Василевъ
с. Арнаутларъ.

Редакцията не отговаря за публикуването на тая колона.

ВѢСТИ.

— Мѣстното ловджийско дружество „Калиакренски орелъ“ съобщава на членоветѣ си, че ловътъ въ горитѣ Коба-лъкъ суйчюкъ, Богданово и Кьороглу, е свършено забраненъ. (По заповѣдъ № 51—25 Ноември 1927 г.)

Тия които се зало-вятъ въ горнитѣ мѣста ще бждатъ изключени отъ двото а пушкитѣ, имъ конфискувани. Също то се отнася и за тия, които ходятъ на ловъ съ автомобили.

— Същото дружество съобщава на членоветѣ си, че устройва ловъ на лисици, вълци и глгани въ гората Коба-лъкъ (сюзень). Датата на лова ще се съобщи допълнително.

Желаючи да уча-ствуватъ да се явятъ въ бюрото на двото и се запишатъ.

— Въ недѣля на 27 т. м. въ игрището на мѣстното спортно д-во „Глория“ се състоя фут-болно състезание между спортнитѣ клубове „Ви-хъръ“ и „Глория“.

Резултатъ: 3-1 въ полза на „Глория“.

— Въ мѣстната дър-жавна болница е пост-тъпилъ още единъ забо-лѣлъ отъ скарлатина.

— Отъ 20 до 30 т. м. въ града ни сж зареги-стрирани 11 умираия, 21 раждания и 3 сватби.

— Научаваме се, че лю-бительската театрална тру-па при мѣстното Българ-ско общество възнамѣ

рявала да постави на Базарджишката сѣбна трагедията „Коварство и любов“.

Ние най-искрено по-здравяваме младитѣ тру-женици на театралното изкуство съ добрия под-боръ на пиесата и имъ пожелаваме добъръ ус-пѣхъ.

— Понеже мнозина отъ нашитѣ читатели не мо-гли да проследятъ по-длистника на „Куриеръ“

— „Смѣхътъ на добруд-жа или Бай Ганю До-бруджански“ и тъй ка-то всѣки денъ се явяватъ въ редакцията ни и ис-катъ загубенитѣ бройо-ве, редакционния коми-тетъ реши да издаде изцѣло въ отдѣлна кни-жка „Смѣхътъ на до-бруджа“ който наско-ро ще се пусне въ про-дажба.

„Смѣхътъ на до-бруджа“ ще бжде 3-тия номеръ на нашата би-блиотека „надъ животъ“.

— Мѣстното общинско управление известява за общо знание, че ония които купуватъ къща и и бордеи на края на града, (най-вече селяни) преди да сжнятъ къмъ покупка да се явятъ въ общинското управление и провѣрятъ дали това мѣсто е на продавача, или е собственост на общ. управление.

Защото, ония които не сж се съобразили съ горното ще имъ се от-нематъ и мѣстата и къщата и рискуватъ да загубятъ паритѣ дадени за купуване.

— Научаваме се, че

наскоро щѣлъ да при-стигне въ града ни и да да единъ концертъ, все-известиятъ теноръ г-нъ Александъръ Краевъ.

Ще съобщимъ до-пълнително.

— Съобщаваме за об-що знание, че българ-ското училищно насто-ятелство търси учителъ по литература при Бъл-гарската частна Гимна-зия отъ Базаржикъ, кой-то може да бжде и чуждъ поданикъ.

Желае се кандидати-тѣ да побързатъ да си представятъ документитѣ въ по кратко врѣме въ Дирекцията.

— Утрѣ ще напечатаме едно формално нарежда-ние за подаване на нѣ-какви си нови деклара-ции, безъ въ това отно-шение да се е гласувалъ нѣкой законъ, безъ кое-то гласуване не могатъ да се подадѣтъ нови дек-ларации.

— Вестника ни за на-предъ подновява всѣки-дневното си излизание пакъ въ 4 страници и въ сжщата печатница.

Нередовното ни из-лизание се дължеше на стачка отъ страна на пе-чатарскитѣ работници.

ROMANIA
Corpul Portăreilor Tri-
bunalului Callacra
Publicațiune de Van-
zare № 7940
1928 Octombrie 29

In baza adresei D-ului
Președinte al Tribunalu-
lui Callacra № 24397/928
se publică spre cunoș-
tința generală că în ziua
de 3 (trei) Noembrie

1928 începând de la ora
10 (zece) dimineața
înainte se va vinde
licitație publică la fața
cului din strada Princ-
pele Ferdinand No. 14
Bazargic, averea mosten-
itorilor def. Anghel Ca-
cef aflate în prăvălia d-
Bazargic strada Princ-
le Ferdinand No. 14
compusă din diferite ma-
furi de sticlărie faian-
ferărie porțelan și em-
precum și 1. biurow
două sarte, 2. buc-
scaune cu spate, 4 b-
cați scaune cu spate m-
1. presa copier, 1 biurow
cu geamuri, 1 buc. ra-
turi prevăzute în invent-
rul aflat în dosarul
urmărire al Tribunalul.
Callacra No. 3415/92
și dosarul Corpului N-
783 | 928 doritori pen-
a licita pot vedea speci-
de marfuri în inventar
de la dosar în ori ce
de lucru de la ora 1. (1-
— 6. (18) p. m.

Aceasta pentru d-
spăgubirea creditoar
Banca de Industrii și c-
merț Dobrogean cu sed-
ul în Bazargic cu sun-
de lei 500 000 (cinci su-
mii) capital cu dobânc
convențională de 30
de an de la 1 Februar
1928 până la achitara
500.000 cheltueli de av-
cat plus cheltueli de
urmărire, ce are a при-
în baza actului de им-
mut în cont curent, а-
tentificat de Tribunal
Callacra la № 141/92
și investit cu titlu execu-
tor No. 187 | 928.

Vânzarea și licita-
se va ține pe bani gat

Șef portărei
D. Rădulescu

КИНЕМАТОГРАФИ

Бино МОДЕРНЪ

„Красивиятъ
Неаполъ“

Великолепна драма въ
8 голѣми части

Всѣки денъ свири военна
оркестъръ.

КИНО БРАТЪДИРУ

„ЧЕРНОТО
ЗЛАТО“

Съ Еди Поло, II-ра
серия

мѣлъ. Защото всѣки се интересувахе за „вагонитѣ“ му, за нивята му, но щомъ дойде редъ да се пита кой отъ кжде, и що е, всѣки подига рамена и мълчи..... Мълчатъ.

— И какъ да не го е ядъ човѣкъ? Мърмо-раше Ганю на себе си. Хичъ отъ планина, о т ъ каманякъ, „вагони“ изкарватъ ли се? Ха, ха изка-ратъ и отъ Македония..... Ами дотѣтриха га тука. За какво?

За да питатъ сетне дали бѣше Добруджа Добруджа или Македония...

XII.

Колкото бѣше ходилъ Ганю Добруджански, колкото градове заобиколил, нарѣдко ще спо-ме не име на градъ, безъ да разправа за училищата му. Той даже знаеше всички училища на всич-ки европейски столици; колко ученици иматъ, колко учители, мжки, девически, занаятчийски, практически и др. др. А той за тѣхъ разправаше тъй хубаво и увлекателно съ всички подробности, като залочнешъ съ построяването, самопожертво-ванията, майсторитѣ, дори до последния директоръ.

И винаги щомъ се подемахъ въпросъ за учили-ща Ганю нѣкакъ се затѣжаваше, замисляше се, па-ри и заплакваше. И този въпросъ най-много го мѣчваше. Дали неговитѣ въ поменания по европ-скитѣ училища го увличаха до затѣженост, и полусъбореното вече селско училище, което бѣше предъ самата му къща, назоваваше му тая тѣ-това никой не знаеше, а и Ганю никому не ка-ваше.

А на времето си Ганю бѣше направилъ та-ва голѣми жертви за това училище, щото мно-околни села, много време гонерѣха за него. нѣкои му ненавиждали, нѣкои се подиграва-други сж го хвалили, това ни най-малко не им-суваше тогава Ганя.

Тогава, тъкмо що той бѣ се завърналъ отъ Европа. Майсторитѣ издигнали, не издигнали те-мелитѣ му, Ганю востаналъ бунитето съ пѣхнали рѣже въ пояса и благоговѣенъ погледъ току се усмиваше:

— Така, отъ тази страна ако погледнешъ, ка-то отива и ако се продължи, ще замяза на брѣ-